

Til det ærede Medlem fra København (Pitzner), der førte Ordet fra konservativ Side, skal jeg kun sige, at jeg maa anse Kommissionens eller det nuværende Udvalgs Sammensætning for særdeles alsidig i enhver Henseende. I Henhold til Indstillingsretten har en Mængde højst forskelligartede Organer udtrykt, hvem de ønskede indsat i denne Kommission, og ved Indenrigsministeriets Foranstaltning er Mænd og Kvinder med Sagkundskab af vidt forskellig Art satte ind. Og ligesom jeg antager, at de forskellige Foreninger, som har udpeget Medlemmer til Kommissionen, alle vilde mene, hvis de blev opfordret til at vælge paa ny, at de, der havde repræsenteret dem hidtil, havde repræsenteret godt, saaledes mener ogsaa jeg, at jeg, hvis Valget paa ny skulde blive lagt i min Haand, ikke vilde have Grund til at forbigaa nogen af dem, der for Øjeblikket sidder i Udvalget. Spørgsmaalet om en Forandring i Kommissionens Sammensætning er derfor ikke uden Vanskelighed, men hvis det anses for nødvendigt at lade Sagen gaa i et Udvalg, hvad jeg efter Udtalelserne af det ærede Medlem fra Guldager (Slebsager) ikke havde antaget, vil der jo blive Lejlighed til at prøve, hvorvidt man kan naa til Enighed.

Formanden: Folketingsmand Pitzner har Ordet for en kort Bemærkning.

Pitzner: Naar den højtærede Indenrigsminister siger, at Udvalget eller Kommissionen var alsidig i enhver Henseende, er det jo rigtigt, for saa vidt som den bestod af Medlemmer, som repræsenterede meget forskelligartede Anskuelser, men dermed følger ikke absolut, at Kommissionens Sammensætning er af en saadan Art, saglig set, at den kan udføre alt det Arbejde, som skal gøres, og da navnlig det, som kommer til at foreligge, hvis der atter nedsættes en Kommission. Det er ogsaa rigtigt, hvad Ministeren sagde, at det er højst forskelligartede Organisationer, som har udpeget Medlemmer til denne Kommission, men det var maaske netop for forskelligartede Organisationer. Jeg er slet ikke sikker paa, at alle Organisationer er glade ved atter at skulle udpege Medlemmer til denne Kommission. Jeg kunde tænke mig, at man gik en anden Vej, hvorved man kunde faa udpeget mere specielt sagkyndige, end man kan faa gennem Organisationerne. Organisationerne har hver for sig kun udpeget et enkelt Medlem og har altsaa henstillet til Mini-

steren at vælge dette Medlem uden samtidig at vide, hvilken Sagkundskab der bliver repræsenteret fra anden Side, og paa den Maade kan det altsaa let ske, at Kravene om en fyldig repræsenteret Sagkundskab ikke er fyldestgjorte. Den højtærede Minister udtalte, at hvis Ministeren skulde indstille paa ny, vilde der neppe kunne blive nogen Ændring i Valget, og det forstaar jeg godt er en vanskelig Sag. Paa den anden Side kan man ikke se bort fra, at selv om det skal være, og selv om det kaldes en saglig Kommission, er der jo Politik med i det, og politisk set synes Valget fra Indenrigsministeriets Side lidt mere ensidigt, end rigtigt vilde være. Det faar nu være, hvad det vil, men jeg mener, at der maa kunne ske en Ændring med Hensyn til Valget af dem, der udpeges af Organisationerne, og derfor anbefaler jeg, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, for at man kan drøfte Sagen der. Herved skabes der Mulighed for, at en mere forskelligartet Sagkundskab kan blive repræsenteret i Kommissionen gennem Kommissionens Medlemmer og ikke ved tilkaldte sagkyndige.

Slebsager: Jeg tror, at netop den Omstændighed, at den højtærede Indenrigsminister den 23. November 1917 kom til Landstinget med et Forslag om fuldstændig at slette Tidsbegrænsningen for Kommissionens Arbejde, medførte, at der blev adskillig Strid om Spørgsmaalet, thi oprindelig mente man jo, at Kommissionen skulde være færdig med hele sit Arbejde ved Udgangen af 1917. Men for øvrigt er jeg slet ikke i Tvivl om, at ogsaa adskillige andre Forhold spillede ind i den Strid, og deriblandt ogsaa det Forhold, som er paapeget af Folketingsmand Pitzner, nemlig Spørgsmaalet om Kommissionens Sammensætning. Men jeg vil for mit Vedkommende ikke rejse Striden om denne Sag i Folketinget, Striden om det Spørgsmaal er i det store og hele udkæmpet i Landstinget, og jeg skulde kende Forholdene daarligt, hvis man ikke, naar dette Lovforslag kommer til Landstinget, tager Diskussionen op om disse forskellige Spørgsmaal. Derfor synes jeg, vi kunde overlade Ministeren og Landstinget at drøfte deres Unighed om dette Punkt. Jeg skulde for mit Vedkommende ikke have haft noget imod at lade Lovforslaget gaa til anden Behandling uden Udvalg, idet jeg meget godt kunde stille mit Ændringsforslag, uden at der blev Udvalgsbehandling, men jeg ved, at man fra anden Side ønsker et Udvalg,